

SFS 2010:751

Källa:

Regeringskansliets
rättsdatabaser

Utfärdad:
2010-06-23

Uppdaterad:

Lag (2010:751) om betaltjänster

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om betaltjänster som tillhandahålls i Sverige och utförs inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) i euro eller i någon annan av EES-ländernas valutor.

I denna lag finns också bestämmelser om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer.

Definitioner

2 § Med betaltjänster avses i denna lag

1. tjänster som gör det möjligt att sätta in på och ta ut kontanter från ett betalkonto samt de transaktioner som krävs för förvaltning av kontot,
2. genomförande av betalningstransaktioner, inklusive överföring av medel som även kan täckas av ett kreditutrymme, genom

- a) autogiro,
- b) kontokort eller andra betalningsinstrument, eller
- c) kontobaserade betalningar,

3. utfärdande av betalningsinstrument,
4. inlösen av transaktionsbelopp där ett betalningsinstrument har använts,
5. penningöverföring, eller
6. genomförande av betalningstransaktioner där

- a) betalaren godkänner transaktionen med någon form av utrustning för telekommunikation, digital teknik eller informationsteknik, och
- b) betalningen sker till systemoperatören, som endast fungerar som mellanhand mellan betaltjänstanvändaren och leverantören av varorna eller tjänsterna.

3 § Med betaltjänstleverantörer avses i denna lag följande tillhandahållare av betaltjänster:

1. banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. institut för elektroniska pengar och de företag som har undantagits från tillstånd enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,
3. betalningsinstitut och de fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt 2 kap. 3 §,
4. statliga och kommunala myndigheter, när de inte ägnar sig åt myndighetsutövning,
5. utländska fysiska och juridiska personer samt myndigheter inom EES, motsvarande dem i 1–4 med undantag av sådana fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt nationella bestämmelser som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG ,
6. Europeiska centralbanken och nationella centralbanker i andra EES-länder, när de inte agerar i egenskap av monetär eller offentlig myndighet,
7. postgiroinstitut inom EES som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster, och
8. filialer till kreditinstitut från länder utanför EES.

4 § I denna lag betyder

1. autogiro: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där initiativet till en betalningstransaktion tas av betalningsmottagaren på grundval av betalarens samtycke till mottagaren, mottagarens betaltjänstleverantör eller betalarens egen betaltjänstleverantör,
2. bankdag: en dag på vilken en betaltjänstleverantör har öppet för verksamhet i den utsträckning som krävs för genomförande av en betalningstransaktion,
3. betalare: en fysisk eller juridisk person som är antingen betalkontoinnehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto, eller en fysisk eller juridisk person som lämnar en betalningsorder,
4. betalkonto: ett konto som innehas i en eller flera betaltjänstanvändares namn och

som är avsett för genomförandet av betalningstransaktioner,

5. betalningsinstitut: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som har fått tillstånd att tillhandahålla betaltjänster enligt 2 kap.,
6. betalningsinstrument: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som används för att initiera en betalningsorder,
7. betalningsmottagare: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel vid en betalningstransaktion,
8. betalningsorder: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,
9. betalningssystem: ett generellt betalsystem enligt 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
10. betalningstransaktion: insättning, uttag eller överföring av medel som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren,
11. betaltjänstanvändare: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst,
12. debitera: att medel dras från ett konto,
13. filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt betalningsinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,
14. grupp: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,
15. hemland: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,
16. konsument: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,
17. kreditera: att medel tillförs ett konto,
18. kvalificerat innehav: detsamma som i 1 kap. 5 § 14 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
19. medel: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,
20. penningöverföring: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas i betalarens eller betalningsmottagarens namn, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en mottagare eller en annan betaltjänstleverantör som agerar på mottagarens vägnar, eller där dessa medel tas emot på mottagarens vägnar och ställs till mottagarens förfogande,
21. ramavtal: ett avtal om betaltjänster som reglerar genomförandet av kommande enskilda och successiva betalningstransaktioner och som kan innehålla skyldigheter och villkor för att öppna ett betalkonto,
22. referensväxelkurs: den växelkurs som ligger till grund för beräkningen av eventuell valutaväxling och görs tillgänglig av betaltjänstleverantören eller härrör från en offentligt tillgänglig källa,
23. referensräntesats: den räntesats som ligger till grund för beräkningen av eventuell tillämplig ränta och som härrör från en offentligt tillgänglig källa som kan kontrolleras av båda parterna i ett avtal om betaltjänster,
24. registrerad betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som undantagits från krav på tillstånd enligt 2 kap. 3 §,
25. startkapital: detsamma som i 1 kap. 5 § 17 lagen om bank- och finansieringsrörelse,
26. unik identifikationskod: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som tillhandahållits av en betaltjänstleverantör, och som en betaltjänstanvändare ska uppge för att otvetydigt identifiera en annan betaltjänstanvändare eller dennes betalkonto,
27. valuteringsdag: den referensstidpunkt som används av en betaltjänstleverantör för att beräkna räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto.

5 § Ett betalningsinstitut och ett annat företag ska anses ha nära förbindelser, om

1. det ena företaget direkt eller indirekt genom dotterföretag äger minst 20 procent av kapitalet eller disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i det andra företaget,
2. det ena företaget direkt eller indirekt utgör moderföretag till det andra eller det finns en annan likartad förbindelse mellan företagen, eller
3. båda företagen är dotterföretag till eller har en likartad förbindelse med en och samma juridiska person eller står i ett motsvarande förhållande till en och samma fysiska person.

Nära förbindelser ska även ett betalningsinstitut och en fysisk person anses ha, om

1. den fysiska personen
 - a) äger minst 20 procent av kapitalet i betalningsinstitutet,
 - b) disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i betalningsinstitutet,
 - c) på annat sätt har sådant inflytande över betalningsinstitutet att personens ställning motsvarar den som ett moderföretag har i förhållande till ett dotterföretag, eller
2. det finns en annan likartad förbindelse mellan denna person och betalningsinstitutet.

Undantag från tillämpningsområdet

6 § Denna lag gäller inte tjänster som

1. består av yrkesmässig, fysisk transport av kontanter,
2. ger möjlighet till uttag av kontanter i samband med inköp av varor eller tjänster,
3. består av valutaväxling genom utbyte av kontanter,
4. tillhandahålls av leverantörer av tekniska tjänster vilka stödjer betaltjänstleverantörens verksamhet med betaltjänster, utan att leverantören av tekniska tjänster vid något tillfälle kommer i besittning av medel,
5. baseras på betalningsinstrument som enbart kan utnyttjas inom ett begränsat nätverk av leverantörer, hos en leverantör i dennes affärsställe eller i fråga om ett begränsat varu- eller tjänsteutbud, eller
6. består av uttag av kontanter med hjälp av uttagsautomater, om den som tillhandahåller tjänsten

- a) agerar för en eller flera kortutfärdares räkning,
- b) inte är part i ramavtalet med den kund som tar ut medel från ett betalkonto, och
- c) inte tillhandahåller sådana andra betaltjänster som anges i 2 §.

7 § Denna lag gäller inte betalningstransaktioner som

1. sker med pappersbaserade instrument som checkar, växlar, kuponger, resecheckar, postanvisningar eller utbetalningsavier,
2. består av icke yrkesmässig insamling och leverans av kontanter inom ramen för ideell verksamhet eller välgörenhet,
3. genomförs mellan deltagare i ett system för avveckling av betalningar eller värdepapper,
4. genomförs mellan betaltjänstleverantörer, deras ombud eller filialer för egen räkning,
5. uteslutande sker i kontanter direkt från betalaren till betalningsmottagaren, utan medverkan av någon mellanhand,
6. sker från betalaren till betalningsmottagaren genom en handelskommissionär, eller
7. avser förvaltning, inlösen eller försäljning av finansiella instrument, vilka genomförs av de personer som deltar i ett system för avveckling enligt 3 samt av värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag, förvaltningsbolag som tillhandahåller investeringstjänster samt andra företag som har tillstånd att förvara finansiella instrument.

Denna lag gäller inte heller transaktioner som genomförs mellan ett moderföretag och dess dotterföretag eller mellan dotterföretag till ett och samma moderföretag, utom när en annan betaltjänstleverantör än ett företag i samma grupp medverkar som mellanhand.

2 kap. Tillståndsplikt för tillhandahållande av betaltjänster

Tillståndsplikt

1 § För att tillhandahålla en eller flera betaltjänster krävs tillstånd av Finansinspektionen, om inte något annat framgår av 2 eller 3 §. När det gäller svenska tillhandahållare av betaltjänster, får tillstånd ges endast ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening.

Särskilda bestämmelser om utländska företag hemmahörande inom EES finns i 3 kap. 26 och 27 §§.

Undantag från tillståndsplikt

2 § Tillstånd enligt denna lag behövs inte för

1. banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. institut för elektroniska pengar och de företag som har undantagits från tillstånd enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,
3. statliga och kommunala myndigheter, när de inte ägnar sig åt myndighetsutövning,
4. utländska fysiska och juridiska personer samt myndigheter inom EES, motsvarande dem i 1–3 med undantag av sådana fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt nationella bestämmelser som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG,
5. Europeiska centralbanken och nationella centralbanker i andra EES-länder, när de inte agerar i egenskap av monetär eller offentlig myndighet,
6. postgiroinstitut inom EES som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster, och
7. filialer till kreditinstitut från länder utanför EES.

3 § En fysisk eller juridisk person får ansöka hos Finansinspektionen om att undantas från tillståndsplikt enligt 1 §. Inspektionen ska besluta om ett sådant undantag om

1. genomsnittet av de totala betalningstransaktionerna under de senaste 12 månaderna inte överstiger ett belopp motsvarande 3 miljoner euro per månad,
2. den som ska ingå i ett bolags eller en förenings styrelse, vara verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten inte har dömts för brott som rör penningtvätt, finansiering av terrorism eller annan ekonomisk brottslighet,
3. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas enligt tillämpliga delar av denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,
4. det för juridiska personer finns skäl att anta att den som har ett kvalificerat innehav i företaget är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget, och
5. den som ska ingå i ett företags styrelse, vara verkställande direktör, ansvarig för betaltjänstverksamheten eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget eller ansvara för betaltjänstverksamheten och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Vid bedömningen av om villkoret enligt första stycket 1 är uppfyllt, ska hänsyn även tas till de förväntade totala betalningstransaktionerna i företagets affärsplan.

4 § Finansinspektionen ska registrera dem som har beviljats undantag enligt 3 §.

En registrerad betaltjänstleverantör ska underrätta Finansinspektionen om sådana förändringar som påverkar dess möjlighet att uppfylla villkoren för undantag enligt 3 §. Bestämmelser om register finns i 8 kap. 5 §.

5 § En registrerad betaltjänstleverantör som inte längre uppfyller villkoren i 3 § första stycket 1 eller 2 ska ansöka om tillstånd enligt 1 §. Ansökan ska göras inom 30 dagar från den dag då villkoren inte längre uppfylls.

En registrerad betaltjänstleverantör ska avföras ur registret om leverantören anmäler att den inte längre tillhandahåller betaltjänster eller om det på annat sätt framgår att leverantörens verksamhet med betaltjänster har upphört.

Förutsättningar för tillstånd

6 § Tillstånd att tillhandahålla betaltjänster ska ges, om

1. bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot denna lag eller någon annan författning,
2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas

- a) med tillräckliga styr- och kontrollformer för verksamheten med betaltjänster, och
- b) i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. det finns skäl att anta att den som har ett kvalificerat innehav i företaget är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

4. den som ska ingå i företagets styrelse, vara verkställande direktör eller vara ersättare för någon av dem, är lämplig för en sådan uppgift, och

5. den som är ansvarig för betaltjänstverksamheten eller ersättare för denna person är lämplig för en sådan uppgift och har tillräcklig insikt och erfarenhet.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) ska bestämmelserna som avser styrelsen i första stycket 4 om lämplighetsprövning tillämpas på tillsynsorganet.

7 § Vid bedömningen enligt 3 § första stycket 4 och 6 § 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att betaltjänstverksamheten drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,
2. innehavet har samband med eller kan öka risken för

a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller

b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt lagen (2003:148) om terroristbrott.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd enligt 1 § ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn

av företaget.

8 § Bestämmelserna om ägarprövning i kreditinstitut i [14 kap. lagen \(2004:297\)](#) om bank- och finansieringsrörelse ska tillämpas även för betalningsinstitut.

Prövning av ansökan

9 § Finansinspektionen ska meddela beslut i fråga om tillstånd att tillhandahålla betaltjänster eller om undantag från tillståndsplikt inom tre månader från den dag då en fullständig ansökan inkom och ansökningsavgiften betalats. Om beslut inte meddelats i rätt tid, ska tillstånd anses ha meddelats eller undantag anses ha beviljats av Finansinspektionen.

Bemyndiganden

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad som utgör tillräckliga styr- och kontrollformer för verksamheten med betaltjänster enligt [6 § första stycket 2](#).

3 kap. Särskilda bestämmelser om betalningsinstituts och registrerade betaltjänstleverantörers rörelse

Startkapital

1 § Ett betalningsinstitut ska när det påbörjar sin verksamhet ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut i fråga om tillstånd motsvarar

1. minst 20 000 euro, om tillståndet omfattar betaltjänster enligt [1 kap. 2 § 5](#),
2. minst 50 000 euro, om tillståndet omfattar betaltjänster enligt [1 kap. 2 § 6](#),
3. minst 125 000 euro, om tillståndet omfattar någon av betaltjänsterna enligt [1 kap. 2 § 1–4](#).

Kapitalkrav

2 § Ett betalningsinstitut ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som motsvarar minst startkapitalet enligt [1 §](#) eller ett kapitalkrav beräknat enligt [3](#) eller [4 §](#).

Betalningsinstitutets kapitalbas får inte underskrida det högsta av dessa två belopp.

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning gäller [3 kap. lagen \(2006:1371\)](#) om kapitaltäckning och stora exponeringar och föreskrifter meddelade med stöd av [13 kap. 1 § 6](#) samma lag.

Ett betalningsinstitut som tillhör samma grupp som ett annat betalningsinstitut, eller ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsföretag får inte vid beräkning av kapitalbasen ta med sådana poster som ingår i beräkningen av något av dessa företags kapitalbas.

För ett betalningsinstitut som har bytt redovisningsvaluta gäller att kapitalbasen inte får understiga det högsta av de belopp som följer av [6](#) och [7 §§](#) lagen ([2000:35](#)) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

3 § Kapitalkravet enligt [2 §](#) beräknas enligt en metod som utgår från

1. en andel av institutets fasta omkostnader,
2. betalningsvolymen i förhållande till betaltjänstverksamhetens art och omfattning, eller
3. summan av ränteinkomster, ränteutgifter, mottagen kommission och mottagna avgifter samt övriga rörelseintäkter, i förhållande till betaltjänstverksamhetens art och omfattning.

Beslut om vilken metod som ett betalningsinstitut ska tillämpa i varje enskilt fall meddelas av Finansinspektionen.

4 § På grundval av en utvärdering av betalningsinstitutets riskhanteringsprocesser och interna kontrollmekanismer får Finansinspektionen besluta att kapitalkravet, beräknat enligt [3 §](#), ska höjas eller sänkas. Höjningen eller sänkningen får inte överstiga 20 procent av detta belopp.

Närliggande tjänster och annan verksamhet

5 § Utöver att tillhandahålla betaltjänster får ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör tillhandahålla närliggande tjänster och driva annan verksamhet.

Finansinspektionen får förbjuda ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör att driva annan verksamhet. Ett sådant beslut får meddelas om verksamheten försämrar eller kan komma att försämma betalningsinstitutets eller den registrerade betaltjänstleverantörens finansiella sundhet eller Finansinspektionens möjligheter att utöva tillsyn över institutet eller leverantören.

Inlåning och kreditgivning i betaltjänstverksamheten

6 § Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får i sin verksamhet med betaltjänster inte

1. ta emot insättningar eller andra återbetalningspliktiga medel från allmänheten, eller
2. erbjuda andra konton än betalkonton som uteslutande används för betalningstransaktioner.

Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får i sin verksamhet med betaltjänster bevilja kredit för sådana betaltjänster som avses i [1 kap. 2 § 2, 3, 4 eller 6](#) om

1. krediten endast utnyttjas i samband med genomförande av en betalningstransaktion,
2. krediten inte beviljas ur medel som innehas för att genomföra en betalningstransaktion, och
3. kredit via betalningsinstrument som lämnats inom ramen för gränsöverskridande verksamhet inom EES återbetalas inom 12 månader.

Betalningsinstitut får endast bevilja kredit enligt [andra stycket](#) om institutets kapitalbas är tillfredsställande med hänsyn till det totala kreditbeloppet.

Skyddskrav

7 § Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör ska vidta särskilda åtgärder för att skydda en betaltjänstanvändares medel som mottagits för genomförande av betalningstransaktioner och som överstiger ett belopp motsvarande 300 euro. Sådana medel ska

1. hållas avskilda från betalningsinstitutets eller den registrerade betaltjänstleverantörens egna tillgångar och medel som innehas för annans räkning än betaltjänstanvändares, eller
2. omfattas av en försäkring eller garanti som ger samma skydd för betaltjänstanvändaren som om medlen hålls åtskilda enligt 1.

Medel för genomförande av transaktioner enligt [första stycket 1](#), som fortfarande innehas av betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören vid slutet av bankdagen efter den dag då medlen mottogs, ska deponeras på ett särskilt konto hos en svensk bank, ett svenskt kreditmarknadsföretag eller utländskt bank- eller kreditföretag eller investeras i likvida tillgångar med låg risk.

[Första](#) och [andra styckena](#) gäller även i de fall då ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör tar emot medel där en andel ska användas för framtida betalningstransaktioner och återstoden för andra tjänster än betaltjänster. Om det inte går att fastställa hur stor andel av användares medel som kommer att användas till betalningstransaktionerna, får ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör, om det är möjligt att på grundval av historiska uppgifter och efter tillstånd av Finansinspektionen, göra en uppskattning av denna andel.

Bevarande av uppgifter

8 § Ett betalningsinstitut ska bevara samtliga relevanta uppgifter som rör sådana förhållanden som regleras i [2, 3, 7](#) och [8 kap.](#) i minst fem år.

Revision och redovisning

9 § Ett betalningsinstitut ska ha minst en revisor som utses av stämman. Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor. Minst en revisor som stämman utsett ska vara auktoriserad revisor eller godkänd revisor som har avlagt revisorsexamen.

Ett europakooperativ ska upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i lagen ([1995:1559](#)) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag som är tillämpliga på betalningsinstitut som drivs i ekonomisk förening.

10 § Ett betalningsinstitut som även bedriver annan verksamhet än tillhandahållande av betaltjänster enligt [1 kap. 2 §](#) ska lämna separata redovisningsuppgifter över den verksamhet som omfattar betaltjänster.

Huvudkontor och hemvist

11 § Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör som är en juridisk person ska ha sitt huvudkontor i Sverige. En fysisk person som är registrerad betaltjänstleverantör ska ha sin hemvist i Sverige.

Tystnadsplikt

12 § Den som är eller har varit knuten till ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör som anställd eller uppdragstagare får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i anställningen eller under uppdraget i verksamheten med betaltjänster har fått veta om enskildas förhållanden till institutet eller leverantören.

Ansvar enligt [20 kap. 3 § brottsbalken](#) ska inte följa för den som bryter mot förbudet.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen ([2009:400](#)).

I [6 kap. 9 §](#) finns särskilda bestämmelser om tystnadsplikt vid behandling av personuppgifter i register som förs av en betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem enligt [6 kap. 1 §](#).

I [5 a §](#) kreditupplysningslagen ([1973:1173](#)) finns bestämmelser om att det som gäller om tystnadsplikt enligt [första stycket](#) inte hindrar att uppgifter i vissa fall utväxlas för kreditupplysningsändamål.

Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

13 § Bestämmelser om skyldighet för fysiska eller juridiska personer som tillhandahåller betaltjänster att medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i lagen ([2009:62](#)) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Upplýsningsskyldighet

14 § Betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer är skyldiga att lämna ut sådana uppgifter som avses i [12 § första stycket](#), om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol begärs av åklagare.

Meddelandeförbud

15 § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt [14 §](#) får besluta att betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt [14 §](#) eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte ska äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Förbudet ska vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas bara om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet ska undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förbudet ska upphöra.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning ([EG nr 2157/2001](#)) eller artiklarna 37–41 i rådets förordning ([EG nr 1435/2003](#)) ska det som anges om styrelseledamöter i [första stycket](#) tillämpas på ledamöter i tillsynsorganet.

Ansvarsbestämmelse

16 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt [15 §](#).

Tillhandahållande av betaltjänster genom ombud

17 § Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud, ska betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören anmäla ombudet för registrering hos Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla

1. ombudets namn, adress samt personnummer eller motsvarande,
2. om ombudet är en juridisk person, dessutom namn, personnummer eller motsvarande samt adress för de som ingår i ombudets styrelse eller är verkställande direktör,
3. uppgifter som visar att de personer som avses i 2 är lämpliga för en sådan uppgift eller, om ombudet är en fysisk person, att han eller hon är lämplig att tillhandahålla betaltjänster, och
4. ombudets interna regler för hur ombudet ska leva upp till de krav som anges i lagen ([2009:62](#)) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Om anmälan uppfyller kraven i [andra stycket](#) ska Finansinspektionen registrera ombudet i det register som inspektionen för enligt [8 kap. 5 §](#).

Tillhandahållande av betaltjänster i ett annat land inom EES genom ombud

18 § Om ett betalningsinstitut vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud i ett annat land inom EES, ska betalningsinstitutet underrätta Finansinspektionen om detta.

Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om ombudets organisation och de tjänster som ombudet avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om ombudets namn och adress samt dess ansvariga ledning.

Innan Finansinspektionen beslutar att registrera ombudet enligt [8 kap. 5 §](#), ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet. Underrättelsen ska innehålla uppgifterna enligt [andra stycket](#). Finansinspektionen får vägra att registrera ombud eller återkalla en utförd registrering, om den behöriga myndigheten i det andra landet har skälig anledning att anta att penningtvätt eller finansiering av terrorism äger rum eller har ägt rum eller har försökt genomföras i anknnytning till ombudet, eller om anlittandet av ombudet kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Svenska betalningsinstituts filialverksamhet inom EES

19 § Ett betalningsinstitut som avser att tillhandahålla betaltjänster genom en filial i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas.

Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om filialens organisation och de tjänster som den avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om i vilket land filialen ska inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.

Innan Finansinspektionen beslutar att registrera filialen enligt [8 kap. 5 §](#), ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet. Underrättelsen ska innehålla uppgifterna enligt [första stycket](#). Finansinspektionen får vägra att registrera en filial eller återkalla en utförd registrering, om den behöriga myndigheten i det andra landet har skälig anledning att anta att penningtvätt eller finansiering av terrorism äger rum eller har ägt rum eller har försökt genomföras i anknnytning till filialen, eller om anlittandet av filialen kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

20 § Inom en månad från det att en underrättelse enligt [19 §](#) togs emot ska Finansinspektionen lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där filialen ska inrättas.

Svenska betalningsinstituts gränsöverskridande verksamhet inom EES

21 § Ett betalningsinstitut som avser att från Sverige tillhandahålla betaltjänster i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas.

Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om de tjänster som betalningsinstitutet avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om i vilket land verksamheten ska bedrivas.

22 § Inom en månad från det att en underrättelse enligt [21 §](#) togs emot ska Finansinspektionen lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där verksamheten ska bedrivas.

Svenska betalningsinstituts filialverksamhet utanför EES

23 § Ett betalningsinstitut får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta en filial i ett land utanför EES. Ansökan om tillstånd ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgifter om filialens organisation och de tjänster som den avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om i vilket land filialen ska inrättas, om filialens adress och ansvariga ledning.

Informationskrav

24 § Betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska säkerställa att ombud som agerar för deras räkning informerar betaltjänstanvändarna om detta

förhållande.

Ett betalningsinstitut som bedriver betaltjänstverksamhet genom en filial enligt detta kapitel ska säkerställa att filialen informerar betaltjänstanvändarna om detta förhållande.

Skyldighet att underrätta Finansinspektionen om ändringar i verksamheten

25 § Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör avser att ändra den verksamhet som avses i 17–19, 21 eller 23 § ska institutet eller leverantören underrätta Finansinspektionen innan ändringen genomförs.

Om ändringen rör ett betalningsinstituts verksamhet i ett annat land, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet om ändringen.

Särskilda bestämmelser om utländska företag hemmahörande inom EES

26 § Ett utländskt företag som hör hemma inom EES och som i hemlandet har tillstånd att tillhandahålla betaltjänster behöver inte tillstånd enligt 2 kap. för att tillhandahålla betaltjänster i Sverige.

Ett utländskt företag som avses i första stycket får tillhandahålla betaltjänster genom ombud eller filial i Sverige, efter det att Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från den behöriga myndigheten i företagets hemland som innehåller

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om ombudets eller filialens organisation och de tjänster som ombudet eller filialen avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om ombudets eller filialens adress och ansvariga ledning.

27 § Ett utländskt företag som avses i 26 § första stycket får tillhandahålla betaltjänster i Sverige från sitt hemland så snart Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från behörig myndighet i företagets hemland som anger vilka tjänster betalningsinstitutet avser att tillhandahålla i Sverige.

Uppdragsavtal

28 § Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i dess verksamhet med betaltjänster. Betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ska anmäla sådana uppdragsavtal till Finansinspektionen.

Uppdrag åt någon annan att utföra sådana funktioner som är av väsentlig betydelse för betaltjänstverksamheten får bara ges om betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ansvarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och
2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på betalningsinstitutets eller den registrerade betaltjänstleverantörens internkontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören följer de regler som gäller för verksamheten.

Bemyndiganden

29 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. beräkningen av kapitalkrav enligt 2 § första stycket,
2. hur betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska hantera medel enligt 6 §,
3. hur betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska hantera de medel för genomförandet av betalningstransaktioner som avses i 7 § andra stycket och hur stor andel av medlen hos betalningsinstitut eller registrerade betaltjänstleverantörer som omfattas av skyddskraven enligt 7 § tredje stycket,
4. vilka uppgifter som ska anses relevanta enligt 8 §, och
5. vad ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör ska iaktta och vilka krav som betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ska uppfylla vid uppdragsavtal enligt 28 §.

4 kap. Informationskrav vid tillhandahållande av betaltjänster

Avgifter för information

1 § En betaltjänstleverantör får inte ta ut någon avgift av en betaltjänstanvändare för

att tillhandahålla information enligt detta kapitel.

En betaltjänstleverantör får dock, om leverantören och betaltjänstanvändaren kommit överens om det, ta ut avgifter för information som lämnas på begäran av användaren och som är mer omfattande eller ges mer frekvent än enligt detta kapitel eller för information som ges med hjälp av andra kommunikationsmedel än de som anges i ett ramavtal.

Avgifter enligt [andra stycket](#) ska vara skäligen och motsvara betaltjänstleverantörens faktiska kostnader.

Information om avgifter i vissa fall

Information om extra avgifter eller nedsättning av avgift

2 § Om betalningsmottagaren erbjuder en nedsättning av en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument, ska mottagaren informera betalaren om detta innan betalningstransaktionen påbörjas.

Om en betaltjänstleverantör begär en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument, ska denne informera betaltjänstanvändaren om detta innan betalningstransaktionen påbörjas.

Valuta och valutaväxling

3 § Om valutaväxling erbjuds före påbörjandet av betalningstransaktionen och på platsen för försäljningen eller av betalningsmottagaren, ska den som erbjuder betalaren denna tjänst informera betalaren om alla avgifter för tjänsten samt den växelkurs som ska användas.

Betalaren ska godkänna valutaväxlingstjänsten innan betalningstransaktionen genomförs.

Informationsskyldighet vid enstaka betalningstransaktioner

Förhandsinformation

4 § Innan ett avtal om en enstaka betalningstransaktion ingås, ska betaltjänstleverantören informera betaltjänstanvändaren om

1. vilka uppgifter som användaren ska uppgi för att en betalningsorder ska kunna utföras korrekt,
2. hur lång tid det som längst tar att genomföra transaktionen, och
3. det sammanlagda avgiftsbeloppet som användaren ska betala till leverantören för transaktionen.

Betaltjänstleverantören ska även ge betaltjänstanvändaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt [första stycket 3](#), när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge användaren information om den faktiska växelkurs eller referensväxelkurs som ska gälla för betalningstransaktionen.

Leverantören ska också göra information enligt [10 §](#) tillgänglig för användaren.

5 § Information enligt [4 §](#) ska tillhandahållas på ett lättillgängligt sätt och vara tydlig och lätt att förstå. Den ska vara på svenska eller på något annat språk som parterna kommer överens om.

På begäran av betaltjänstanvändaren ska informationen tillhandahållas på papper eller något annat varaktigt medium.

6 § Om ett avtal om en enstaka betalningstransaktion ingås på distans på begäran av betaltjänstanvändaren, och detta gör att betaltjänstleverantören inte kan uppfylla kraven i [4](#) och [5 §§](#), ska dessa krav i stället uppfyllas av denne omedelbart efter det att betaltjänsten har genomförts.

Information till betalaren

7 § Så snart som möjligt efter det att en betalningsorder har tagits emot ska betalarens betaltjänstleverantör tillhandahålla betalaren följande information:

1. en uppgift som gör det möjligt att identifiera betalningstransaktionen samt, när det är lämpligt, uppgifter som avser betalningsmottagaren,
2. transaktionens belopp i den valuta som används i betalningsordern,
3. det avgiftsbelopp som betalaren ska betala till leverantören för transaktionen, och
4. datum när betalningsordern togs emot.

Leverantören ska även ge betalaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt

[första stycket 3](#), när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge betalaren information om den faktiska växelkurs eller referensväxelkurs som ska gälla för transaktionen.

Information till betalningsmottagaren

8 § Så snart som möjligt efter det att betalningstransaktionen har genomförts ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör tillhandahålla mottagaren följande information:

1. uppgifter som gör det möjligt för mottagaren att identifiera transaktionen och, när det är lämpligt, uppgift om betalaren samt information som har bifogats transaktionen,
2. transaktionens belopp i den valuta som används i betalningsordern,
3. det avgiftsbelopp som mottagaren ska betala till leverantören för transaktionen, och
4. valuteringsdagen för krediteringen.

Leverantören ska även ge betalningsmottagaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt [första stycket 3](#), när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge betalningsmottagaren information om den växelkurs som har använts vid transaktionen samt transaktionens belopp före valutaväxling.

9 § Betaltjänstleverantören är inte skyldig att lämna eller göra information tillgänglig enligt [4–8 §§](#), om sådan information redan ges eller kommer att ges till betaltjänstanvändaren på grundval av ett ramavtal mellan användaren och en annan betaltjänstleverantör.

Informationsskyldighet vid ramavtal

Förhandsinformation

10 § I rimlig tid innan ett ramavtal sluts ska betaltjänstleverantören ge betaltjänstanvändaren följande information:

1. leverantörens namn och adress och, i tillämpliga fall, adress till dess ombud eller filial,
2. uppgift om att leverantören har tillstånd att tillhandahålla betaltjänster och att leverantören, dess filialer och ombud har registrerats hos behörig myndighet,
3. en beskrivning av det huvudsakliga innehållet i den betaltjänst som tillhandahålls,
4. vilka uppgifter som användaren ska uppge för att en betalningsorder ska kunna utföras korrekt,
5. hur ett godkännande att genomföra en betalningstransaktion ges samt hur det kan återkallas enligt [5 kap. 13–15 §§](#),
6. när en betalningsorder ska anses mottagen enligt [5 kap. 9 § första stycket](#),
7. tidpunkter för mottagande av en order enligt [5 kap. 9 § tredje stycket](#), om sådana har fastställts av leverantören,
8. hur lång tid det som längst tar att genomföra en transaktion,
9. möjligheten att avtala om begränsningar i användningen av betalningsinstrumentet enligt [19 §](#),
10. vilka avgifter som användaren ska betala till leverantören och, när det är tillämpligt, detaljuppgifter om dessa,
11. de räntor och växelkurser som ska tillämpas eller, om referensräntesatser och referensväxelkurser ska användas, metoden för beräkning av den faktiska räntan och relevant dag, index eller underlag för att bestämma referensräntan eller referensväxelkursen,
12. sådan omedelbar tillämpning av ändrade räntesatser eller växelkurser som kan avtalas om enligt [14 §](#) samt de informationskrav som är förenade med detta,
13. i förekommande fall, de kommunikationsmedel som ska användas för överföring av information och underrättelser mellan parterna, inklusive tekniska krav på användarens utrustning,
14. hur ofta och på vilket sätt som information enligt denna lag ska lämnas till eller göras tillgänglig för användaren,
15. vilket språk som ska användas i ramavtalet samt på vilket språk kommunikationen mellan leverantören och användaren ska ske,
16. användarens rätt att få ramavtalets villkor samt information enligt [13 §](#),
17. de åtgärder som användaren ska vidta för att skydda betalningsinstrumentet och hur användaren ska anmäla att ett betalningsinstrument kommit bort eller obehörigen använts,
18. i förekommande fall, under vilka omständigheter leverantören förbehåller sig rätten att spärra ett betalningsinstrument enligt [5 kap. 4 §](#),
19. vilket ansvar betalaren har enligt lagen (2010:000) om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument,

20. hur och inom vilken tidsfrist som användaren ska underrätta leverantören om felaktigt genomförda betalningstransaktioner eller obehöriga transaktioner,
21. leverantörens ansvar för genomförande av transaktioner enligt 5 kap. 25–29 §§,
22. villkoren för återbetalning enligt 5 kap. 6–8 §§,
23. i förekommande fall, uppgift om att användaren ska anses ha godkänt de ändrade villkoren enligt 14 § om användaren inte före den dag då de föreslås träda i kraft underrättar leverantören om att användaren inte godkänner dem,
24. avtalets löptid,
25. om uppsägningstider och avgifter för uppsägning enligt 14 § tredje stycket eller 15 §,
26. eventuella avtalsbestämmelser om vilket lands lag som ska tillämpas för ramavtalet och om vilken domstol som är behörig, och
27. vilka förfaranden för klagomål och prövning utanför domstol som finns för användaren.

Tillgång till information och villkor enligt ramavtalet

11 § Information enligt 10 § ska tillhandahållas på papper eller annat varaktigt medium, uttryckas på ett lättillgängligt sätt och vara tydlig och lätt att förstå. Den ska vara på svenska eller på annat språk som parterna kommer överens om.

12 § Om ett ramavtal ingås på distans på begäran av betaltjänstanvändaren, och detta gör att betaltjänstleverantören inte kan uppfylla kraven i 10 och 11 §§, ska dessa krav i stället uppfyllas av denne omedelbart efter det att ramavtalet har ingåtts.

13 § Betaltjänstanvändaren har under avtalsförhållandet alltid rätt att på begäran få avtalsvillkoren för ramavtalet samt den information som anges i 10 § i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för användaren.

Ändringar av villkoren enligt ramavtalet

14 § En betaltjänstleverantör och en betaltjänstanvändare kan komma överens om att en användare ska bli bunden av en villkorsändring som leverantören föreslår, om användaren inte före den dag då ändringen föreslås träda i kraft meddelar leverantören att han inte accepterar det nya villkoret. Leverantören måste föreslå ändringar, på det sätt som anges i 11 §, minst två månader innan de ska börja tillämpas.

Ändrade räntesatser eller växelkurser får tillämpas omedelbart, om leverantören och användaren kommit överens om detta och ändringen grundas på den avtalade referensräntesatsen eller referensväxelkursen. Användaren ska dock snarast möjligt på det sätt som anges i 11 § underrättas om att leverantören tillämpar en ny räntesats, om inte parterna har avtalat att informationen ska lämnas eller göras tillgänglig med en viss regelbundenhet eller på ett visst sätt.

Användaren har rätt att med omedelbar verkan och avgiftsfritt säga upp ramavtalet före den dag då ändringen föreslås bli tillämplig. Användaren ska informeras om detta när leverantören föreslår ändringen.

Uppsägning av ramavtal

15 § Betaltjänstanvändaren får säga upp ramavtalet med omedelbar verkan, såvida inte parterna har kommit överens om en uppsägningstid. Betaltjänstleverantören får inte göra gällande en längre uppsägningstid för användaren än en månad.

Om leverantören säger upp ett ramavtal som ingåtts på obestämd tid, ska uppsägningstiden vara minst två månader.

Ett ramavtal som har ingåtts för en bestämd tid av mer än tolv månader eller på obestämd tid ska kunna sägas upp avgiftsfritt av användaren efter tolv månader.

När leverantören får ta ut en avgift för uppsägningen, ska avgiften motsvara de faktiska kostnader som uppsägningen medför för leverantören. Periodiska avgifter för betaltjänster ska betalas endast för tiden fram till det att avtalet upphör att gälla. Om sådana avgifter har betalats i förskott, ska de återbetalas i motsvarande omfattning.

Information innan en betalningstransaktion enligt ett ramavtal genomförs

16 § När en betalare tar initiativ till en betalningstransaktion som omfattas av ett ramavtal ska betaltjänstleverantören, på begäran av betalaren, lämna följande uppgifter till betalaren innan transaktionen genomförs:

1. hur lång tid det som längst tar att genomföra transaktionen, och
2. det avgiftsbelopp som betalaren ska betala till leverantören för transaktionen.

Leverantören ska även ge betalaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 2, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Information till betalaren om en betalningstransaktion enligt ett ramavtal

17 § Efter det att betalarens betalkonto har debiterats eller, om betalaren inte använder något betalkonto, efter det att betalaren lämnat en betalningsorder till betaltjänstleverantören ska denne utan onödigt dröjsmål och på det sätt som anges i [11 §](#), tillhandahålla följande information till betalaren:

1. uppgifter som gör det möjligt att identifiera betalningstransaktionen samt, när det är lämpligt, uppgifter som avser betalningsmottagaren,
2. transaktionens belopp i den valuta som används i betalningsordern,
3. det avgiftsbelopp som betalaren ska betala till leverantören för transaktionen, och
4. uppgift om valuteringsdag för debitering eller datum när betalningsordern togs emot.

Leverantören ska även ge betalaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt [första stycket 3](#), när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge betalaren information om den faktiska växelkurs eller referensväxelkurs som ska gälla för transaktionen.

Ramavtal får innehålla villkor att den information som avses i [första stycket](#) inte ska behöva göras tillgänglig mer än en gång i månaden. Den ska lämnas eller göras tillgänglig på ett överenskommet sätt så att betalaren kan lagra och återskapa informationen oförändrad.

På begäran av betalaren ska betaltjänstleverantören en gång i månaden avgiftsfritt tillhandahålla information enligt [första stycket](#) i pappersform.

Information till betalningsmottagaren om en betalningstransaktion enligt ett ramavtal

18 § När en betalningstransaktion har genomförts ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör utan onödigt dröjsmål och på det sätt som anges i [11 §](#), tillhandahålla följande information till betalningsmottagaren:

1. en uppgift som gör det möjligt att identifiera transaktionen samt, när det är lämpligt, information som överförts tillsammans med betalningstransaktionen,
2. transaktionens belopp i den valuta som krediteras betalningsmottagarens betalkonto,
3. det avgiftsbelopp som mottagaren ska betala till leverantören för transaktionen och den ränta som betalningsmottagaren eventuellt ska betala, och
4. valuteringsdagen för krediteringen.

Leverantören ska även ge betalningsmottagaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt [första stycket 3](#), när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge betalningsmottagaren information om den växelkurs som har använts vid transaktionen samt transaktionens belopp före valutaväxling.

Ramavtal får innehålla villkor att den information som avses i [första stycket](#) inte ska behöva göras tillgänglig mer än en gång i månaden. Den ska lämnas eller göras tillgänglig på ett överenskommet sätt så att betalningsmottagaren kan lagra och återskapa informationen oförändrad.

På begäran av betalningsmottagaren ska betaltjänstleverantören en gång i månaden avgiftsfritt tillhandahålla denna information i pappersform.

Undantag från kraven på information

19 § En betaltjänstleverantör är inte skyldig att lämna information enligt [10](#) och [16 §§](#) vid tillhandahållande av betaltjänster som genomförs med användning av elektroniska pengar eller betalningsinstrument som enligt ramavtal bara

1. kan användas för enskilda betalningstransaktioner till ett belopp motsvarande högst 30 euro,
2. kan användas för betalningar upp till ett totalt belopp motsvarande högst 150 euro, eller
3. lagrar medel som inte vid något tillfälle överstiger ett belopp motsvarande 150 euro.

En betaltjänstleverantör är dock skyldig att, innan betaltjänster enligt [första stycket](#) tillhandahålls, lämna information till betalaren om

1. hur betalningsinstrumentet kan användas,
2. ansvar för obehöriga betalningstransaktioner,
3. avgifter, och
4. var betalaren på ett lättillgängligt sätt kan finna den information som anges i [10 §](#).

För betaltjänster enligt [första stycket](#) får betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören komma överens om att leverantören inte behöver följa bestämmelserna om

1. hur villkor i ramavtal ändras enligt [14 §](#), eller
2. information till betaltjänstanvändare vid enskilda betalningstransaktioner enligt [17](#) och [18 §§](#).

I de fall som avses i [tredje stycket 2](#) ska betaltjänstleverantören dock tillhandahålla eller göra tillgänglig en hänvisning som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att identifiera betalningstransaktionen, betalningstransaktionens belopp och avgifter. Om betalningsinstrumentet används anonymt eller om leverantören av andra skäl inte har tekniska möjligheter att tillhandahålla informationen, behöver leverantören inte tillhandahålla eller göra tillgänglig en sådan hänvisning. Leverantören ska dock ge betalaren möjlighet att kontrollera det belopp som har lagrats på betalningsinstrumentet.

Tvingande bestämmelser

[20 §](#) Bestämmelserna i detta kapitel får inte frångås till nackdel för en betaltjänstanvändare.

[Första stycket](#) hindrar dock inte att en betaltjänstleverantör kommer överens med en betaltjänstanvändare som inte är konsument om avvikelser från bestämmelserna.

5 kap. Genomförande av betaltjänster

Avgifter

[1 §](#) En betaltjänstleverantör får inte ta ut någon avgift av en betaltjänstanvändare för fullgörandet av sin informationsskyldighet samt av skydds- och korrigeringsåtgärder enligt detta kapitel förutom i de fall som anges i [10](#), [15](#) och [23 §§](#). När avgifter får tas ut enligt någon av dessa bestämmelser ska de vara skäligen och motsvara betaltjänstleverantörens faktiska kostnader.

Om en betalningstransaktion inte medför någon valutaväxling, ska betalaren och betalningsmottagaren betala de avgifter som deras respektive betaltjänstleverantör tar ut.

Betaltjänstleverantören får inte hindra en betalningsmottagare från att erbjuda betalaren en nedsättning vid användning av ett visst betalningsinstrument.

En betalningsmottagare får inte ta ut någon avgift av betalaren vid användning av ett betalningsinstrument.

Betalningsinstrument som avser låga belopp

[2 §](#) För sådana betalningsinstrument som avses i [4 kap. 19 § första stycket](#) får betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren i ramavtal komma överens om

1. att leverantören inte behöver underrätta användaren att betalningsordern har avvisats, om det av sammanhanget klart framgår att den inte har utförts,
2. att betalaren inte får återkalla betalningsordern efter att ha godkänt att den genomförs,
3. andra tidsgränser för genomförandet än de som anges i [18–22 §§](#), eller
4. att det inte ska vara möjligt att spärra betalningsinstrumentet.

Godkännande av en betalningstransaktion

[3 §](#) En betalningstransaktion ska betraktas som godkänd om betalaren har lämnat sitt samtycke till att den genomförs.

Begränsning av betalningsinstrumentets användning

[4 §](#) I ramavtal mellan betalaren och betaltjänstleverantören får leverantören förbehålla sig rätten att spärra betalningsinstrumentet när det finns

1. risk för en icke säker användning av betalningsinstrumentet,
2. misstanke om att betalningsinstrumentet obehörigen använts, eller
3. i fråga om betalningsinstrument med kreditutrymme, en väsentligt ökad risk för att betalaren inte kan betala.

En betaltjänstleverantör som spärrar ett betalningsinstrument enligt [första stycket](#) ska informera betalaren om spärren och skälen till denna.

Betalaren ska informeras innan betalningsinstrumentet spärras eller så snart som möjligt efter det att spärren har införts. Någon information till betalaren får dock inte lämnas om det skulle vara oförenligt med annan lag eller om det är motiverat av säkerhetsskäl att inte göra detta.

Betaltjänstleverantören ska häva spärren av betalningsinstrumentet eller ersätta det

med ett nytt betalningsinstrument så snart det inte längre finns skäl att låta spärren kvarstå.

Betaltjänstleverantörens skyldigheter avseende betalningsinstrument

5 § Betaltjänstleverantören ska

1. se till att den personliga koden till betalningsinstrumentet inte görs tillgänglig av leverantören för andra än den betaltjänstanvändare som har rätt att använda betalningsinstrumentet,
2. inte skicka betalningsinstrument till någon som inte har beställt det, förutom då ett betalningsinstrument som redan innehas av användaren ska ersättas,
3. se till att användare när som helst har möjlighet att på lämpligt sätt anmäla till leverantören att ett betalningsinstrument har kommit bort eller obehörigen använts eller begära att en spärr hävs enligt [4 § fjärde stycket](#), och
4. förhindra användning av betalningsinstrumentet när en anmälan enligt 3 har lämnats.

En betaltjänstleverantör ska under 18 månader efter det att en anmälan eller en begäran enligt [första stycket 3](#) lämnats bevara information som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att visa att en anmälan eller begäran har lämnats. Sådan information ska lämnas till användaren om användaren begär det.

Återbetalning av betalningstransaktioner som initierats av eller via en betalningsmottagare

6 § En betalare har rätt till återbetalning från sin betaltjänstleverantör om betalningstransaktionen initierats av eller via betalningsmottagaren, och

1. betalningstransaktionens exakta belopp inte angavs i samband med att den godkändes, och
2. betalningstransaktionens belopp överstiger det belopp som betalaren rimligen kunde ha förväntat sig med hänsyn till sitt tidigare utgiftsmönster, villkoren i ramavtalet och andra relevanta omständigheter.

På begäran av betaltjänstleverantören ska betalaren informera leverantören om sådana omständigheter som avses i [första stycket 2](#). Återbetalningen ska uppgå till hela beloppet av den genomförda transaktionen.

Om betalaren och betaltjänstleverantören har avtalat om att en referensväxelkurs ska tillämpas på betalningstransaktionen, och den avtalade referensväxelkursen har använts, får betalaren inte hävda att förutsättningarna i [första stycket 2](#) är uppfyllda på grund av den växelkurs som tillämpats.

7 § En betalare och en betaltjänstleverantör får i ett ramavtal komma överens om att betalaren inte har rätt till återbetalning när denne har gett sitt godkännande, direkt till leverantören, till att en betalningstransaktion genomförs och antingen leverantören eller betalningsmottagaren lämnade information om den kommande transaktionen eller gjorde sådan information tillgänglig för betalaren minst fyra veckor före den sista betalningsdagen.

8 § En betaltjänstleverantör är inte skyldig att återbetala beloppet till betalaren om betalaren inte begärde återbetalning inom åtta veckor från det att medlen debiterades kontot.

Inom tio bankdagar från mottagandet av begäran om återbetalning ska betaltjänstleverantören antingen återbetala det belopp som transaktionen avser eller ange skälen för att återbetalning vägras med uppgift om vart betalaren kan vända sig för att få ärendet prövat.

Tidpunkten för mottagande av en betalningsorder

9 § Tidpunkten för mottagande av en betalningsorder är den tidpunkt då ordern tas emot av betalarens betaltjänstleverantör. Om tidpunkten för mottagande inte är en bankdag för leverantören, ska betalningsordern anses ha tagits emot under nästföljande bankdag.

En betaltjänstanvändare som initierar en betalningsorder och en betaltjänstleverantör får komma överens om att tidpunkten för mottagandet av en betalningsorder ska vara en annan än den som anges i [första stycket](#). Om den överenskomna tidpunkten inte är en bankdag för betalarens betaltjänstleverantör, ska betalningsordern anses ha tagits emot under nästföljande bankdag.

En betaltjänstleverantör får fastställa en tidpunkt nära bankdagens slut då en betalningsorder senast tas emot. En betalningsorder som tas emot efter den tidpunkten ska anses ha tagits emot under nästföljande bankdag.

Vägran att utföra en betalningsorder

10 § En betaltjänstleverantör som vägrar att utföra en betalningsorder ska underrätta betaltjänstanvändaren om detta på avtalat sätt snarast möjligt och senast inom de tidsfrister som anges i 18 och 19 §§. Av underrättelsen ska framgå

1. om möjligt, skälen för vägran, och
2. vilket förfarande som tillämpas för att rätta till fel som kan ha föranlett vägran.

Beltjänstleverantören får ta ut en avgift för en underrättelse enligt första stycket om

1. det finns skäl原因 för vägran, och
2. leverantören får ta ut sådan avgift enligt ett ramavtal med betaltjänstanvändaren.

11 § Om villkoren i betaltjänstleverantörens ramavtal med betalaren är uppfyllda, får betalarens betaltjänstleverantör inte vägra att utföra en godkänd betalningsorder, oavsett om den har initierats av betalaren eller betalningsmottagaren såvida inte utförandet av betalningsordern skulle strida mot annan lag.

12 § Vid tillämpning av 18, 19 och 25–29 §§ ska en betalningsorder som betaltjänstleverantören har vägrat att utföra anses inte ha blivit mottagen av leverantören.

Återkallelse av betalningsorder

13 § När en betalningstransaktion initieras av betalaren, får denne inte återkalla en betalningsorder efter det att den har tagits emot av betalarens betaltjänstleverantör.

14 § När en betalningstransaktion initieras av eller via betalningsmottagaren får betalaren inte återkalla betalningsordern efter det att denne har överfört ordern eller gett sitt godkännande till att genomföra transaktionen till mottagaren.

Vid autogiro får betalaren, trots första stycket och utan att det påverkar rätten till återbetalning, återkalla betalningsordern senast i slutet av den bankdag som föregår den dag som avtalats för debitering av medlen.

Om en betaltjänstanvändare och en betaltjänstleverantör har avtalat enligt 9 § om den tidpunkt vid vilken en betalningsorder ska anses vara mottagen, får användaren trots första stycket återkalla en betalningsorder senast i slutet av den bankdag som föregår den avtalade dagen.

15 § Efter de tidpunkter som anges i 13 och 14 §§ får betalningsordern återkallas endast om detta har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och dennes betaltjänstleverantör. För att återkallelse efter de tidpunkter som anges i 14 § första och andra styckena ska få ske, krävs även att betalningsmottagaren godkänner återkallelsen.

Beltjänstleverantören får ta ut en avgift för återkallande enligt första stycket om möjligheten att ta ut sådan avgift framgår av ramavtalet med den betaltjänstanvändare som återkallat betalningsordern.

Överförda och mottagna belopp

16 § Beltjänstleverantören får göra avdrag från det belopp som ska överföras endast under de förutsättningar som anges i andra och tredje styckena.

Betalningsmottagaren och mottagarens betaltjänstleverantör får avtala om att leverantören får dra av sina egna avgifter från det överförda beloppet innan det krediteras mottagaren. Betalningstransaktionens belopp utan avdrag för avgifter och avgifterna ska då redovisas var för sig i den information som lämnas till betalningsmottagaren.

Om andra avgifter än de som avses i andra stycket dras av från det överförda beloppet, ska betalarens betaltjänstleverantör se till att betalningsmottagaren får hela det belopp som angavs i betalningsordern. Om betalningstransaktionen initierats av eller via mottagaren, ska mottagarens betaltjänstleverantör se till att mottagaren får hela det belopp som angavs i betalningsordern.

Genomförandetid och valuteringsdag

17 § Bestämmelserna i 18–22 §§ gäller för betalningstransaktioner i Sverige som genomförs i euro eller i svenska kronor.

Bestämmelserna i 18–22 §§ gäller också för betalningstransaktioner där det sker en växling mellan euro och svenska kronor, om

1. växlingen sker i Sverige, och
2. när det gäller en transaktion till eller från ett annat land, överföringen av medlen mellan länderna sker i euro.

Bestämmelserna i 18–22 §§ är även tillämpliga på andra betalningstransaktioner än de

som anges i [första](#) och [andra styckena](#). Bestämmelserna i [18](#), [19](#), [21](#) och [22 §§](#) är dock inte tillämpliga, om annat har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören. Om användaren och leverantören, med avvikelse från [18 § första stycket](#), avtalar om när kreditering av betalningsmottagarens leverantörs konto senast ska ske, får tidpunkten inte vara senare än fyra bankdagar efter det att betalningsordern mottagits enligt [9 §](#).

[18 §](#) När en betalningsorder har mottagits enligt [9 §](#), ska betalarens betaltjänstleverantör se till att betalningstransaktionens belopp krediteras betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs konto senast vid slutet av nästföljande bankdag.

För betalningstransaktioner som initierats på papper får betaltjänstleverantören förlänga tiden med en bankdag.

[19 §](#) En betalningsorder som har initierats av eller via en betalningsmottagare ska genomföras inom de tidsfrister som har överenskommit mellan betalningsmottagaren och dennes betaltjänstleverantör.

För autogiro gäller att en betalningsorder ska lämnas i sådan tid att betalningstransaktionen kan slutföras på den överenskomna förfallodagen.

[20 §](#) Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska valutera och göra betalningstransaktionens belopp tillgängligt på mottagarens betalkonto.

Valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens betalkonto ska vara senast den bankdag då betalningstransaktionens belopp krediteras mottagarens betaltjänstleverantörs konto.

Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska säkerställa att betalningstransaktionens belopp ställs till mottagarens förfogande så snart som möjligt efter det att beloppet krediteras mottagarens leverantörs konto.

Valuteringsdagen för debitering av betalarens betalkonto infaller tidigast när betalningstransaktionens belopp debiteras detta betalkonto.

[21 §](#) Om betalningsmottagaren inte har något betalkonto hos betaltjänstleverantören som tar emot medlen, ska denne göra dem tillgängliga för mottagaren inom den tid som anges i [18](#) och [19 §§](#).

[22 §](#) Om en konsument sätter in kontanter på ett betalkonto hos en betaltjänstleverantör ska leverantören se till att beloppet görs tillgängligt och valutas så snart som möjligt efter den tidpunkt då medlen togs emot.

Om den som sätter in kontanter på ett betalkonto inte är konsument, ska beloppet göras tillgängligt och valutas senast nästföljande bankdag.

Ansvar och återkrav

[23 §](#) Om en betalningsorder utförts med hjälp av en unik identifikationskod, ska betalningsordern anses ha utförts korrekt i förhållande till den betalningsmottagare som angetts i identifikationskoden.

Om den unika identifikationskod som angetts av betaltjänstanvändaren är felaktig, ska betaltjänstleverantören inte vara ansvarig enligt [25–29 §§](#) för att betalningstransaktionen inte har genomförts eller för brister i genomförandet av transaktionen.

Beltjänstleverantören till den betaltjänstanvändare som lämnade betalningsordern ska dock vidta skäligen åtgärder för att få tillbaka de medel som betalningstransaktionen avsåg. Leverantören får ta ut en avgift av användaren för de åtgärder som vidtas, om ett ramavtal med användaren medger det.

[24 §](#) Även om en betaltjänstanvändare lämnar information till betaltjänstleverantören utöver den som anges i [4 kap. 4 § första stycket 1](#) eller [10 § 4](#) är leverantören bara ansvarig för genomförandet av en betalningstransaktion i enlighet med den unika identifikationskod som användaren har angett.

Betalningstransaktioner som initierats av betalaren

[25 §](#) Betalarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot betalaren för att en betalningsorder som betalaren har initierat utförs korrekt.

Om betalarens betaltjänstleverantör kan styrka att mottagarens leverantör har tagit emot betalningstransaktionens belopp enligt [18 §](#), ansvarar mottagarens leverantör gentemot mottagaren för att transaktionen genomförs korrekt.

[26 §](#) Om betalarens betaltjänstleverantör ansvarar för genomförandet av en betalningstransaktion enligt [25 § första stycket](#), ska leverantören utan onödigt dröjsmål återbetala beloppet i en transaktion som inte genomförts eller genomförts bristfälligt till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till den som det skulle ha haft om den bristfälligt genomförda transaktionen inte hade ägt rum.

Om betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ansvarar för genomförandet av en

transaktion enligt [25 § andra stycket](#) ska leverantören så snart som möjligt ställa transaktionens belopp till betalningsmottagarens förfogande eller kreditera mottagarens betalkonto med motsvarande belopp.

Om en betalare har initierat en betalningsorder, och betalningstransaktionen inte genomförs eller genomförs bristfälligt, ska betalarens betaltjänstleverantör på begäran av betalaren så snart som möjligt försöka spåra betalningstransaktionen och underrätta betalaren om resultatet.

Betalningstransaktioner som initierats av eller via betalningsmottagaren

27 § Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot mottagaren för att betalningstransaktionens belopp ställs till mottagarens förfogande enligt [20 §](#) och för att en betalningsorder som initierats av eller via mottagaren överförs korrekt till betalarens betaltjänstleverantör i enlighet med [19 §](#).

En betaltjänstleverantör som är ansvarig enligt [första stycket](#) och har försökt utföra en betalningsorder ska så snart som möjligt överföra den berörda betalningsordern på nytt till betalarens betaltjänstleverantör.

28 § Betalarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot betalaren för en inte genomförd eller bristfälligt genomförd betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren, utom då mottagarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot mottagaren enligt [27 §](#).

En betalares betaltjänstleverantör som är ansvarig enligt [första stycket](#) ska återbetala betalningstransaktionens belopp till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till den som det skulle ha haft om den bristfälligt genomförda transaktionen inte hade ägt rum.

Om en betalningstransaktion initierats av eller via betalningsmottagaren, och transaktionen inte genomförs eller genomförs bristfälligt, ska mottagarens betaltjänstleverantör på begäran av mottagaren så snart som möjligt försöka spåra betalningstransaktionen och underrätta mottagaren om resultatet.

29 § Betaltjänstleverantörerna ansvarar gentemot sina respektive betaltjänstanvändare för sådana avgifter och räntor som användare ska betala till följd av att betalningstransaktionen inte genomförts eller genomförts bristfälligt.

Meddelande om felaktigt genomförda betalningstransaktioner

30 § Betaltjänstleverantören får kräva att betaltjänstanvändaren ansvarar för betalningstransaktionens belopp, om användaren inte underrättar leverantören utan onödigt dröjsmål efter att ha fått vetskap om att transaktionen genomförts på ett felaktigt sätt. Detsamma gäller om leverantören har lämnat information om transaktionen till användaren eller gjort informationen tillgänglig för denne enligt bestämmelserna i [4 kap.](#) och användaren inte underrättar leverantören inom 13 månader från det att beloppet belastat kontot.

Rätt till återkrav

31 § Om en betalningstransaktion inte genomförs eller genomförs bristfälligt och felet är hänförligt till en betaltjänstleverantör eller mellanhand som inte är ansvarig gentemot betaltjänstanvändare enligt [25–29 §§](#), har den leverantör som ansvarar gentemot en användare enligt dessa bestämmelser rätt till ersättning av den leverantör eller mellanhand som orsakade att transaktionen inte genomfördes eller genomfördes bristfälligt.

Ersättningen ska motsvara de förluster, inbegripet belopp som betalats till betaltjänstanvändare, som uppkommit hos betaltjänstleverantören enligt [25–29 §§](#).

Befrielse från ansvar

32 § Ansvar enligt detta kapitel inträder inte i fall av osedvanliga eller oförutsägbara omständigheter som den som åberopar omständigheterna inte har något inflytande över och vars konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla ansträngningar. Ansvar enligt detta kapitel inträder inte heller då en betaltjänstleverantör handlar i enlighet med svensk lag eller unionsrätt.

Tvingande bestämmelser

33 § Bestämmelserna i detta kapitel får inte frångås till nackdel för en betaltjänstanvändare.

[Första stycket](#) hindrar dock inte att en betaltjänstleverantör kommer överens med en betaltjänstanvändare som inte är konsument om avvikelser från bestämmelserna i [1 §](#)

[första stycket](#), [6–8 §§](#), [13–15 §§](#) och [25–30 §§](#).

6 kap. Behandling av personuppgifter m.m.

Tillämpningsområde

1 § Om en betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem granskar betalningstransaktioner för att kunna upptäcka sådana transaktioner som leverantören eller den ansvarige för betalningssystemet misstänker eller har skäligen grund att misstänka utgör ett led i bedrägeri i samband med tillhandahållande eller användning av betaltjänster, får leverantören eller den som ansvarar för ett betalningssystem behandla personuppgifter samt föra register enligt [2–9 §§](#) vilka gäller utöver personuppgiftslagen (1998:204).

Personuppgiftsbehandling

2 § Om det är nödvändigt för granskning av betalningstransaktioner enligt [1 §](#) får följande personuppgifter behandlas:

1. uppgifter om identitet i betaltjänstanvändares pass eller annan identitetshandling, och
2. unika beteckningar som identifierar en viss person som betaltjänstanvändare.

Ändamål för register

3 § Register får föras av en betaltjänstleverantör eller den som har ansvar för ett betalningssystem, om det är nödvändigt för granskning av betalningstransaktioner enligt [1 §](#).

Innehåll

4 § Ett register som avses i [1 §](#) får endast innehålla

1. namn och person-, samordnings- eller organisationsnummer,
2. betalkontonummer eller motsvarande,
3. sådana unika beteckningar som avses i [2 § 2](#), och
4. de övriga uppgifter som framkommit vid granskning av betalningstransaktioner enligt [1 §](#).

Utlämnande av uppgifter

5 § Om misstanke om bedrägeri kvarstår efter närmare analys, får uppgifter om alla omständigheter som kan tyda på bedrägeri i samband med tillhandahållande eller användning av betaltjänster lämnas till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten.

Uppgifter i ett register som avses i [1 §](#) får lämnas ut till betaltjänstleverantörer och de som har ansvar för ett betalningssystem när uppgifterna har lämnats till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten.

Utlämnande av uppgifter enligt [andra stycket](#) får ske trots [3 kap. 12 §](#) denna lag, [1 kap. 10 §](#) lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller [4 kap. 4 §](#) lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar.

6 § Uppgifter ur ett register som avses i [1 §](#) som har lämnats till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten i enlighet med [5 § första stycket](#) får inte lämnas ut till den registrerade.

Gallring

7 § En uppgift i ett register som avses i [1 §](#) ska gallras

1. om en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten beslutar att inte inleda eller att lägga ner en utredning om bedrägeri i samband med tillhandahållande eller användning av betaltjänster,
2. om en förundersökning har avslutats utan att åtal väckts med anledning av de lämnade uppgifterna,
3. om en domstol har meddelat dom eller beslut med anledning av de lämnade uppgifterna och domen eller beslutet vunnit laga kraft,
4. senast tre år efter det att uppgifter lämnats till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten med stöd av [5 § första stycket](#), eller
5. senast tre år efter det att uppgifter insamlats, om uppgifterna inte dessförinnan lämnats till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten med stöd av [5 § första stycket](#).

En betaltjänstleverantör eller en ansvarig för ett betalningssystem som får kännedom om en omständighet som innebär att en uppgift ska gallras enligt [första stycket 1](#), [2](#) eller [3](#) ska underrätta dem som leverantören eller den ansvarige för betalningssystemet har lämnat ut uppgiften till enligt [5 § andra stycket](#).

Rättelse och skadestånd

8 § Bestämmelserna i [28](#) och [48 §§](#) personuppgiftslagen ([1998:204](#)) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag.

Tystnadsplikt

9 § Den som är verksam hos en betaltjänstleverantör eller hos den som har ansvar för ett betalningssystem får inte obehörigen röja uppgifter i ett register som avses i [1 §](#) eller uppgifter som lämnats ut med stöd av [5 § andra stycket](#).

Ansvar enligt [20 kap. 3 § brottsbalken](#) ska inte följa för den som bryter mot förbudet.

7 kap. Tillträde till betalningssystem

1 § Den eller de som har ansvar för ett betalningssystem ska se till att reglerna om tillträde till betalningssystemet är objektiva, icke-diskriminerande och proportionella. Reglerna får inte hindra tillträde i större utsträckning än vad som är nödvändigt för att skydda mot risker i verksamheten och för att skydda betalningssystemets finansiella och operativa stabilitet.

Reglerna om tillträde till betalningssystem får inte begränsa faktiskt deltagande i andra betalningssystem eller diskriminera betaltjänstleverantörer på grund av den juridiska form i vilken deras verksamhet bedrivs.

2 § En betaltjänstleverantör enligt [1 kap. 3 §](#) som är en juridisk person får inte nekas tillträde till ett betalningssystem, om betaltjänstleverantören uppfyller sådana krav för tillträde till betalningssystemet som uppställts i enlighet med [1 §](#).

3 § Bestämmelserna i [1](#) och [2 §§](#) gäller inte för

1. betalningssystem enligt lagen ([1999:1309](#)) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden, eller
2. betalningssystem i vilka en betaltjänstleverantör verkar eller kan verka både som betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantör samt är ensamt ansvarig för betalningssystemets ledning, och denne betaltjänstleverantör tillåter andra betaltjänstleverantörer att delta i betalningssystemet utan att dessa kan förhandla om avgifter mellan sig avseende betalningssystemet.

8 kap. Tillsyn och ingripanden

Tillsynens omfattning

1 § Finansinspektionen har tillsyn över att bestämmelserna i denna lag och i Europaparlamentets och rådets förordning ([EG](#)) nr [924/2009](#) av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning ([EG](#)) nr [2560/2001](#) följs.

För betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer omfattar tillsynen även att deras betaltjänstverksamhet drivs enligt andra författningar som reglerar dess verksamhet, bolagsordning, stadgar samt interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar dess verksamhet. I fråga om tillsynen över övriga betaltjänstleverantörer enligt [1 kap. 3 §](#) gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar deras verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

Finansinspektionen ska samråda med Konkurrensverket innan en tillsynsåtgärd eller ett ingripande vidtas mot någon som har ansvar för betalningssystem för överträdelse av [7 kap. 1](#) och [2 §§](#).

2 § Betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer och den eller de som har ansvar för ett betalningssystem ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

Platsundersökning

3 § Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett betalningsinstitut,
2. en registrerad betaltjänstleverantör, och
3. utländska företag som tillhandahåller betaltjänster i Sverige enligt [3 kap. 26](#) och [27 §§](#).

Om det behövs för tillsynen av ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör, får Finansinspektionen genomföra en undersökning hos

1. en filial till institutet,
2. ett ombud till institutet eller leverantören, och
3. ett företag som har fått i uppdrag att utföra visst arbete eller vissa funktioner åt institutet eller leverantören.

En undersökning hos en registrerad betaltjänstleverantör får endast omfatta den verksamhet som avser tillhandahållande av betaltjänster.

Samarbete mellan behöriga myndigheter

4 § Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen ska dessutom samarbeta och utbyta information med Europeiska centralbanken, nationella centralbanker och andra behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med unionsrätt som är tillämplig på betaltjänstleverantörer.

En behörig myndighet inom EES får närvara vid en kontroll som utförs av Finansinspektionen.

Finansinspektionen får delegera uppgiften att genomföra en kontroll på plats av en filial eller ombud till ett betalningsinstitut som står under dess tillsyn till en behörig myndighet i ett annat land inom EES.

Register över betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer

5 § Finansinspektionen ska föra ett register över betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, deras ombud och filialer. Registret ska innehålla uppgifter om vilka betaltjänster som betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, deras ombud och filialer har rätt att tillhandahålla. Registret ska hållas tillgängligt hos Finansinspektionen.

Revision

6 § En revisor eller en särskild granskare ska omedelbart rapportera till Finansinspektionen om han eller hon vid fullgörandet av sitt uppdrag i ett betalningsinstitut får kännedom om förhållanden som

1. kan utgöra en väsentlig överträdelse av någon författning som reglerar institutets verksamhet,
2. kan påverka institutets fortsatta drift negativt, eller
3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 9 kap. 33 eller 34 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Revisorn och granskaren har en motsvarande rapporteringsskyldighet om han eller hon får kännedom om förhållanden som avses i första stycket vid fullgörande av uppdrag i betalningsinstitutets moderföretag eller dotterföretag eller i ett företag som har en likartad förbindelse med betalningsinstitutet.

Avgifter till Finansinspektionen

7 § Betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska med avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet.

Ingripande mot betalningsinstitut

8 § Om ett betalningsinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar, reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar institutets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska betalningsinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

9 § Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 8 §, om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om betalningsinstitutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet som bedöms vara tillräckliga.

10 § Finansinspektionen ska återkalla ett betalningsinstituts tillstånd, om en person som ingår i institutets styrelse eller är verkställande direktör inte längre uppfyller de krav som anges i 2 kap. 6 § 4 eller om en person som är ansvarig för betaltjänstverksamheten inte längre uppfyller de krav som anges i 2 kap. 6 § 5. Detta får dock bara ske om inspektionen först har beslutat att anmärka för institutet att personen inte uppfyller kraven och om han eller hon ändå finns kvar i styrelsen, som verkställande direktör eller som ansvarig för betaltjänstverksamheten efter det att en av inspektionen bestämd tid på högst tre månader har gått ut.

I stället för att återkalla tillståndet får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot, verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten inte längre får vara det. Inspektionen får då förordna en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess företaget har utsett en ny styrelseledamot, verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten.

Det som föreskrivs om verkställande direktör i [första](#) och [andra styckena](#) gäller också en ställföreträdare för verkställande direktör.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning ([EG](#)) nr 2157/2001 eller artiklarna 37–41 i rådets förordning ([EG](#)) nr 1435/2003 ska bestämmelserna som avser styrelsen i [första stycket](#) om återkallelse av tillstånd tillämpas på tillsynsorganet.

11 § Finansinspektionen ska återkalla betalningsinstitutets tillstånd om

1. institutet har fått tillståndet genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
2. institutet inte inom ett år från det att tillståndet beviljades har börjat driva sådan verksamhet som tillståndet avser,
3. institutet under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit sådan verksamhet som tillståndet avser,
4. det skulle utgöra ett hot mot betalningssystemets stabilitet om institutet fortsatte att bedriva sin betaltjänstverksamhet,
5. institutet har förklarat sig avstå från tillståndet,
6. institutet har överlåtit hela sin verksamhet som avser betaltjänster, eller
7. institutet försatts i konkurs eller beslut fattats om att institutet ska träda i tvångslikvidation.

I de fall som avses i [första stycket](#) 1–4 får i stället varning meddelas om det är tillräckligt.

12 § Om tillståndet återkallas får Finansinspektionen besluta om hur avvecklingen av verksamheten ska ske.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta verksamheten.

13 § Om en behörig myndighet i ett annat land har underrättat Finansinspektionen om att ett betalningsinstitut överträtt föreskrifter i det landet, ska inspektionen vidta de åtgärder som anges i 8–11 §§ mot institutet, om det föreligger någon omständighet som anges där. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Straffavgift

14 § Om ett betalningsinstitut har fått anmärkning eller varning enligt 8 § eller varning enligt 11 §, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en straffavgift.

Avgiften tillfaller staten.

15 § Straffavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av betalningsinstitutets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

För ett betalningsinstitut som även bedriver annan verksamhet än tillhandahållande av betaltjänster enligt 1 kap. 2 § ska omsättningen enligt [andra stycket](#) avse endast verksamheten med betaltjänster.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 3 kap. 2 §.

16 § När straffavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till hur allvarig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

Förseningsavgift

17 § Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör inte lämnar de upplysningar som föreskrivits med stöd av 27 § i tid, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

18 § En straffavgift eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

19 § Finansinspektionens beslut om straffavgift eller förseningsavgift får verkställas

enligt [utsökningsbalkens](#) bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i [18 §](#).

Om straffavgiften eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i [18 §](#), ska inspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen ([1993:891](#)) om indrivning av statliga fordringar m.m.

[20 §](#) En straffavgift eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Ingripande mot utländska företag

[21 §](#) Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med [3 kap. 26](#) eller [27 §](#) att göra rättelse, om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [1781/2006](#) av den 15 november 2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel och sådan lag som kompletterar den förordningen.

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster från en filial eller genom ett ombud enligt [3 kap. 26 §](#) att göra rättelse om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs i enlighet med [4](#) och [5 kap.](#)

Om ett företag inte följer ett föreläggande enligt [första](#) eller [andra stycket](#) ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda företaget att påbörja nya betalningstransaktioner här i landet. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. I brådskande fall får inspektionen meddela förbud utan föregående underrättelse till myndigheten i företagets hemland. Denna ska dock underrättas så snart det kan ske.

[22 §](#) Om ett utländskt företag som driver verksamhet enligt [3 kap. 26](#) eller [27 §](#) har fått sitt verksamhetstillstånd indraget i hemlandet, ska Finansinspektionen genast förbjuda företaget att påbörja nya betalningstransaktioner här i landet.

[23 §](#) Om en registrerad betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr [924/2009](#) eller andra författningar som reglerar dess verksamhet, ska Finansinspektionen förelägga den registrerade betaltjänstleverantören eller den som ansvarar för ett betalningssystem att inom viss tid vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen eller att upphöra med verksamheten.

Om en registrerad betaltjänstleverantör som avses i [2 kap. 5 §](#) inte inkommer med ansökan om tillstånd, ska Finansinspektionen förelägga betaltjänstleverantören att inkomma med en ansökan. Om betaltjänstleverantören inte rättar sig efter föreläggandet ska inspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten.

Om det är osäkert om tillståndsplikt föreligger beträffande viss betaltjänstverksamhet, får Finansinspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

Ingripande mot den som saknar tillstånd eller registrering

[24 §](#) Om någon driver sådan verksamhet som omfattas av denna lag utan att vara berättigad till det, ska Finansinspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten.

Om det är osäkert om lagen är tillämplig på en viss verksamhet, får inspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som inspektionen behöver för att bedöma om så är fallet.

Ett föreläggande enligt [första](#) eller [andra stycket](#) som avser ett utländskt företag får riktas mot såväl företaget som den som i Sverige är verksam för företagets räkning.

Vite

[25 §](#) Om Finansinspektionen meddelar föreläggande eller förbud enligt denna lag, får inspektionen förelägga vite.

Överklagande

[26 §](#) Finansinspektionens beslut enligt [23 § tredje stycket](#) och [24 § andra stycket](#) får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i [20 § första](#)

stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

Bemyndiganden

27 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka upplysningar ett betalningsinstitut, en registrerad betaltjänstleverantör eller den eller de som har ansvar för ett betalningssystem ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet, och
2. sådana avgifter som avses i 7 §.

Övergångsregler

Övergångsbestämmelser

2010:751

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.
2. Genom lagen upphävs lagen (1999:268) om betalningsöverföringar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
3. Juridiska personer som inlett verksamhet med betaltjänster före den 25 december 2007 får fortsätta med verksamheten till utgången av april 2011 utan krav på tillstånd enligt denna lag. Om Finansinspektionen bedömer att förutsättningarna för tillstånd enligt 2 kap. 6 och 7 §§ är uppfyllda för en sådan juridisk person ska Finansinspektionen meddela tillstånd oavsett om den juridiska personen har ansökt om tillstånd eller inte. Finansinspektionen ska informera den berörda juridiska personen innan tillstånd meddelas.
4. Finansiella institut som inlett verksamhet med betalningsförmedling före den 25 december 2007 och som är dotterföretag till ett moderföretag som omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt 9 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, och har underrättat Finansinspektionen om detta senast den 25 september 2010, ska inte omfattas av krav på tillstånd enligt 2 kap.
5. Fysiska eller juridiska personer som inlett verksamhet med betaltjänster före den 25 december 2007 och uppfyller kraven för undantag från tillståndsplikt i 2 kap. 3 § får fortsätta med verksamheten till utgången av april 2011 utan att ha beviljats undantag enligt denna lag.
6. Fysiska eller juridiska personer som inlett verksamhet med betaltjänster den 25 december 2007 eller senare och som vid lagens ikraftträdande driver verksamhet som fordrar tillstånd eller undantag från tillståndsplikt enligt denna lag får fortsätta att driva verksamheten om en ansökan om tillstånd eller undantag från tillståndsplikt enligt denna lag har getts in före den 1 augusti 2010, till dess att ansökan prövats slutligt, dock längst till den 1 november 2010.
7. Till och med utgången av december 2011 får kreditering av en betalningsmottagares betaltjänstleverantörs konto, med avvikelse från 5 kap. 18 §, ske inom en tid av högst tre bankdagar efter det att en betalningsorder har mottagits i enlighet med 5 kap. 9 §. För betalningstransaktioner som initierats på papper får kreditering under samma förutsättningar, med avvikelse från 5 kap. 18 §, ske inom en tid av högst fyra bankdagar.
8. Sådana ändringar i ramavtal som avser förhållanden enligt 4 kap. 10–19 §§ och som syftar till att införa villkor i enlighet med de krav som följer av nämnda paragrafer ska, oavsett vad som stadgas i avtalet, kunna genomföras genom att betaltjänstleverantören meddelar betaltjänstanvändaren om ändringarna minst en månad före den dag då de föreslås börja tillämpas. Ändringar som gynnar betaltjänstanvändaren får genomföras utan att meddelas denne i förväg. Om betaltjänstanvändaren inte godkänner de föreslagna ändringarna ska användaren meddela leverantören detta före det datum då ändringen föreslås träda i kraft.